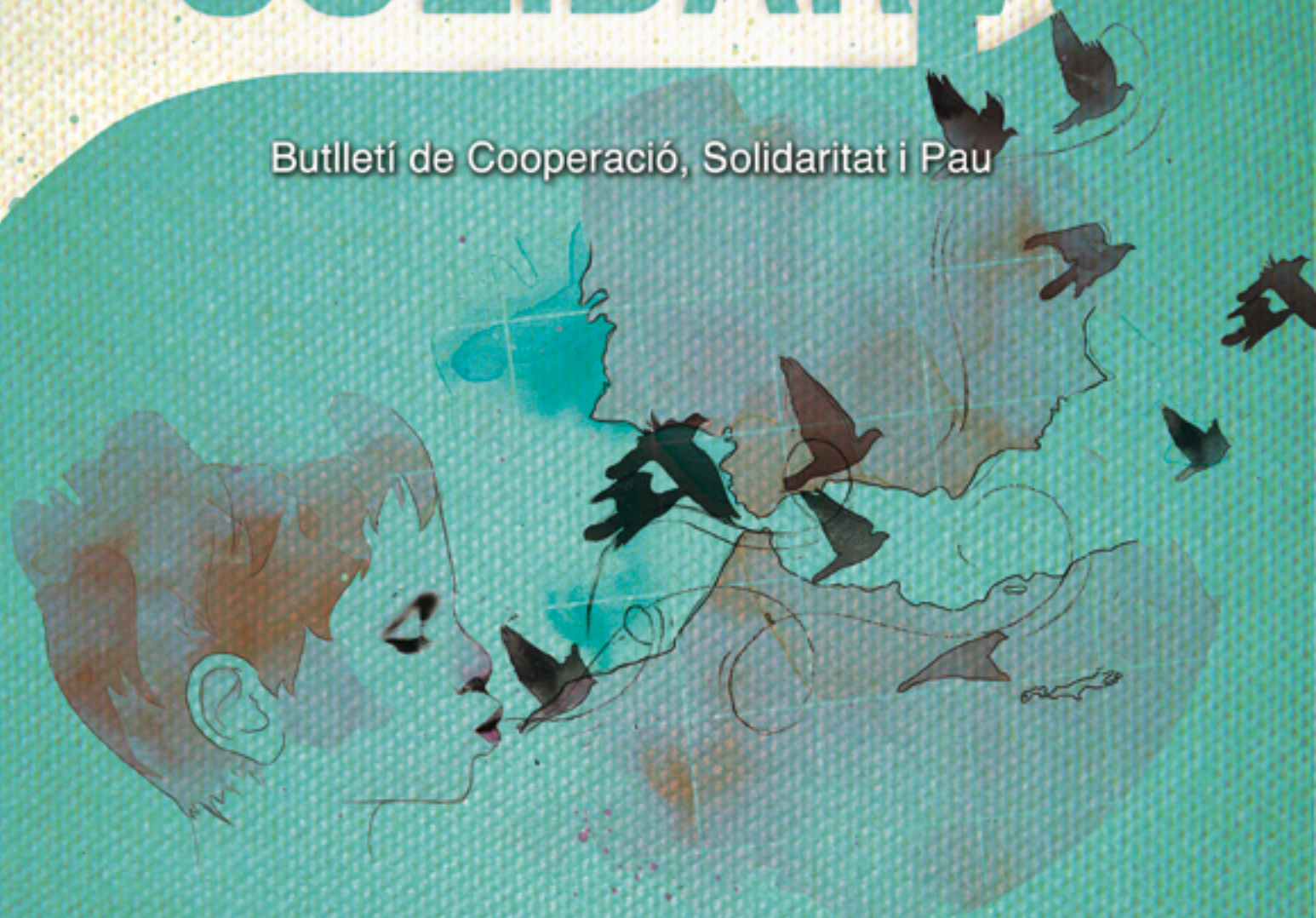

SOLIDÀRIA

Butlletí de Cooperació, Solidaritat i Pau

*Els drets humans
no tenen fronteres*

ÍNDEX SOLIDÀRIA

PRESENTACIÓ

3

SABIES QUE... NOTÍCIES SOLIDÀRIES

4-5

MÉS A FONDS:

LES PERSONES ABANS QUE LES FRONTERES

6-7

LA VEU DEL NORD:

ENTREVISTA A HELENA MALENO, ACTIVISTA PER LA DEFENSA DELS DRETS DE LES PERSONES MIGRANTS, ESPECIALMENT A LA FRONTERA DE CEUTA I MELILLA.

8-9

LA VEU DEL SUD:

ENTREVISTA A PEDRO PANTOJA, SACERDOT MEXICÀ DEFENSOR DELS DRETS DE LES PERSONES MIGRANTS I MEMBRE DE LA CASA DEL MIGRANTE.

10

INFORMACIÓ I RECURSOS

11

**ACCIONS PER AL CANVI: CCAR
COMISSIÓ CATALANA D'AJUDA AL REFUGIAT**

12

Edita:
Ajuntament de Sant Boi de Llobregat
Cooperació, Solidaritat i Pau
Tel: 93.635.12.00
www.barrejant.cat

Redacció:
Manuel José Pérez, Clara Sopena i
Marta Masanés.

Disseny: Conjunto Vacio Estudio Creativo

Impressió: Tot Impres

AJUNTAMENT DE SANT BOI DE LLOBREGAT

SB boig per
la solidaritat

Amb el suport de:

Diputació
Barcelona

FONS CATALÀ
DE COOPERACIÓ
AL DESENVOLUPAMENT

PRESENTACIÓ

ALBA MARTÍNEZ VÉLEZ Regidora de Cooperació, Solidaritat i Pau

Parlar de fronteres en un món cada cop més globalitzat ens porta a caure moltes vegades en contradiccions difícils de resoldre. Mentre econòmicament parlant convé potenciar i destacar les bondats de la globalització, els governs de la Unió Europea segueixen aixecant murs que impedeixen la lliure circulació de les persones, incloses aquelles que estan fugint de la guerra i les seves conseqüències o centres d'internament més semblants a una presó que a un espai d'acollida després d'un dur viatge. Tot i així, els governs s'atreveixen a definir com a solució aquest tipus de mesures que violen els drets humans i no assumeixen que estem davant una crisi humanitària.

Segons dades de la Comisión Española de Ayuda al Refugiado (CEAR), des de l'any 2000, més de 22.000 persones han mort ofegades al Mediterrani. Tal i com destaca la Plataforma Stop Mare Mortum, el fet que moltes d'aquestes persones fossin possibles demandants d'asil, deixa en evidència la manca d'implicació de les institucions europees a l'hora d'aplicar polítiques d'asil i refugi amb garanties, tal i com estipula la Convenció de Ginebra de 1951, i de la qual tots els estats membres són signants. És per això que Europa ha de recuperar el més aviat possible els seus valors fundacionals i exercir la seva responsabilitat i compromís amb les persones refugiades.

Amb aquest número de la revista Solidària volem qüestionar com, en aquest moment en

què proliferen les fronteres físiques, i moltes vegades mentals, tenim més necessitat que mai d'explicar com els drets humans no entenen de barreres ni separacions, com el seu principi d'universalitat els fa d'obligat compliment independentment de la zona geogràfica o els sistemes polítics, econòmics o culturals dels països. També us convidem a remuntar-nos a l'origen dels conflictes que provoquen aquests moviments de persones per descobrir com segurament els interessos econòmics dels països que ara no volen assumir la seva responsabilitat d'acollida i asil, són l'inici de moltes guerres.

El drama actual de les persones refugiades ve d'antic. Tenim molt a prop nostre, a la mateixa Europa, conflictes als quals hem girat la cara. Si bé és cert que estem davant un èxode sense precedents des de la II Guerra Mundial, mai han deixat d'arribar a casa nostra persones en busca d'una vida digna. A Catalunya, per exemple, del 2013 al 2014 vam passar de 484 a 786 peticions d'asil, quan només hi ha disponibles 28 places d'acollida.

Davant aquesta situació, un cop més, la societat civil i els municipis constitueixen un front comú de solidaritat i acollida però també de rebel·lia envers uns governs als quals hem d'exigir el compliment de les seves responsabilitats i obligacions.

SABIES QUE... NOTÍCIES SOLIDÀRIES

Commemoració del Dia Internacional de la Pau 2015 a Sant Boi

El 21 de setembre, com cada any, es commemora el Dia Internacional de la Pau, i al nostre municipi s'han realitzat diferents actes, amb el lema "Un món per a tothom", amb l'objectiu de reflexionar sobre la cultura de pau i la commemoració del 70è aniversari de l'alliberament dels camps de concentració nazis, i amb la col·laboració de l'Associació d'Amical Mauthausen.

Joan Calvo d'Amical Mauthausen, va participar en el debat posterior a la projecció de la pel·lícula "La solució final"; l'exposició "Resistents i deportades" sobre la deportació i resistència femenina al camp de Rabensbrück i l'exposició "XVIII edició del Premi Luis Valtueña de Fotografia Humanitària" han estat altres activitats del programa.

Barrejant 2015: Els Drets Humans no tenen fronteres

El proper 2, 3 i 4 d'octubre comença la XX edició del "Barrejant. Trobada de la Solidaritat de Sant Boi de Llobregat", enguany amb el lema "Els drets humans no tenen fronteres".

Aprofitant les sinergies que aporta la tercera edició del projecte "Ciutats Defensores dels Drets Humans", que lidera l'Ajuntament de Sant Boi, conjuntament amb la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat i l'Institut de Drets Humans de Catalunya i el Institut Català Internacional per la Pau, i tretze municipis més i altres entitats, ens permetrà comptar amb el testimoni de sis persones activistes dels drets humans reconegudes internacionalment.

Aquestes són: Ruth Mumbi, Yolanda Oqueli, Andrés Krakenberger i Maryam Al Khawaja. Un col·loqui amb Helena Maleno i Pedro Pantoja inaugurarà el Barrejant la nit de divendres.

No us perdeu el munt d'activitats programades per a petits i grans, lúdiques, solidàries i reflexives.

Podeu trobar tota la informació a: www.barrejant.cat

DIA INTERNACIONAL DE LA PAU 2015
UN MÓN PER A TOTHOM

21 de setembre
CINEMA I DEBAT 19h
"La solució final" ("Conspiracy") 19h
de Raül Peirats
amb la participació d'Enric Garriga, president de l'Amical Mauthausen
► Cinema: Can Castellet (C. Barceia, 30)

21 de setembre
CONFERÈNCIA 19h
"Un món per a tothom"
amb Colleen Barron, presidenta de "Missions contra la Intolerància", i Joan Calvo, tinent de president de la Junta de l'Amical Mauthausen
► Sala d'actes de Can Masotellera (C. Mallorca, 30)

21 de setembre
EXPOSICIÓ
"Resistents i deportades"
Moltes de la resistència i de deportació femenina al camp de Ravensbrück
► Can Masotellera

21 de setembre
VISTA GRUADA I CONFERÈNCIA 19h
amb Rosa Tresserras, directora de l'Institut de Drets Humans de Catalunya i membre de la Junta de l'Amical Mauthausen
► Sala d'actes de Can Masotellera (C. Mallorca, 30)

21 de setembre
EXPOSICIÓ
"2015 Dia Internacional de Fotografia Humanitària"
► Museu de Sant Boi de Llobregat (C. Països, 7)

ENTENEDOR (LLENGÜES) I TÍTOLS DE ACCESIBILITAT

BARREJANT '15
TROBADA DE LA SOLIDARITAT DE SANT BOI DE LLOBREGAT

Els drets humans no tenen fronteres

Fòrum d'alumnes Defensors i Defensores dels Drets Humans 2015

Els dies 6 i 7 d'octubre, a Can Massallera, tindrà lloc la tercera edició del Fòrum d'alumnes "Defensors i defensores dels drets humans" enguany, amb la novetat d'ampliar l'activitat a 3 Fòrums, un per a l'alumnat de l'ESO i dos específics per a Batxillerat.

Aprofitant la visita de sis persones defensores dels drets humans al nostre municipi, més de nou-cents joves de diferents centres de secundària podran escoltar, preguntar i reflexionar conjuntament sobre els drets humans amb tres referents positius internacionals.

L'alumnat d'ESO podrà interactuar amb la Yolanda Oqueli, defensora guatemalenca pel dret al medi ambient i Helena Maleno, defensora del dret a la lliure circulació i de les persones migrants, especialment a la frontera de Ceuta i Melilla. L'alumnat de Batxillerat ho farà amb la Maryam Al Khawaja, defensora del dret a la llibertat d'expressió a Bahrein (Orient Mitjà).

Aquesta activitat s'acompanya d'un taller previ i posterior, per aprofundir en la reflexió de la importància dels drets humans per construir una societat més justa, equitativa i solidària per a tothom.

**Quatre mares de la Comissió
Solidària de l'Ampa Escola
Benviure de Sant Boi, col·laboren
amb Ensenyament Solidari
a San Miguelito, Nicaragua**

La Mercè, la Karina, la Lola i l'Elisabet han acompanyat i col·laborat aquest estiu amb la tasca que realitza cada any Ensenyament Solidari amb el municipi agermanat de San Miguelito, Nicaragua. Aquest any el Ministerio de Educación de Nicaragua va proposar a Ensenyament Solidari un intercanvi d'experiències en relació a la temàtica de la relació família i escola amb famílies de Sant Boi, per a les famílies i professors nicaragüencs. Els tallers que es van dur a terme van ser diversos com: relació família-escola, aprendre anglès jugant, educació emocional sistèmica, tallers de plàstica, d'informàtica, etc.

Durant l'estada, també van poder visitar diversos projectes finançats per Ensenyament Solidari a diferents comunitats de San Miguelito, per a fer el seguiment dels mateixos i entregar una placa amb el nom de l'escola o Ampa de Sant Boi que ha col·laborat amb diners per a la seva realització. I es va prendre nota dels nous projectes sol·licitats, que es van valorar conjuntament amb l'Alcaldia, Ensenyament Solidari i Enseñanza Solidaria.

MÉS A FONTS: LES PERSONES ABANS QUE LES FRONTERES

Cada dia, 42.500 persones es veuen obligades a fugir de les seves cases perquè la seva vida corre perill. En el 2014 es va comptabilitzar la xifra més alta de persones desplaçades forçoses des de la Segona Guerra Mundial. Van ser gairebé 60 milions, segons l'informe anual de l'Alt Comissionat de Nacions Unides per als Refugiats (ACNUR), les persones que s'han vist obligades a fugir de les seves llars per algun conflicte o persecució.

Què està passant?

La Revolució Síria va ser iniciada per activistes que reclamaven democràcia, llibertat d'expressió i respecte als Drets Humans. Malauradament, els islamistes radicals han anat prenent cada vegada una posició més prominent en la lluita contra Al-Assad. Actualment la guerra ja ha provocat que 7,6 milions de persones hagin abandonat la seva llar i que altres quatre milions hagin fugit del país.

Ahora, els conflictes dessagnen el continent Africà. República Centreafricana, Sudan del Sud, Somàlia, República Democràtica del Congo o Nigèria generen uns altíssims nivells de desplaçament forçós.

Perquè hi ha tantes guerres? Són diversos els motius, però els recursos naturals i el seu control i possessió en són el motiu més fort i, molts cops, amagat.

I quin paper hi tenim els països "desenvolupats" en la creació i perpetuació d'aquests conflictes? Doncs principalment perquè la venda d'armes i altres materials per a la guerra, són un negoci molt lucratiu, per a una minoria, on molts països europeus, entre ells Espanya, hi estan involucrats, també els EEUU, la Xina, Arabia Saudí, Al-Qatar, etc.

El dret a cercar asil i a ser protegit de la persecució

Aquest dret es troba recollit en la legislació internacional. El que distingeix les persones refugiades d'altres que poden necessitar ajuda

és que els i les refugiades necessiten protecció internacional. Molta gent pot recórrer a les autoritats del seu país en defensa dels seus drets, però els i les refugiades no tenen aquesta opció.

L'ONU defineix una persona refugiada com aquella que es troba fora del seu país de nacionalitat i no pot tornar-hi a causa d'un temor fundat (i demostrable) a ser perseguida per raó de la seva raça, religió, nacionalitat, pertinença a un grup social determinat o opinió política.

Davant d'aquesta situació, els Estats tenen l'obligació de no expulsar ni retornar les persones refugiades o sol·licitants d'asil a qualsevol país on puguin córrer perill, incloent el mateix país del qual fugen. Tampoc han d'establir discriminacions entre grups de persones refugiades. Per contra, han de

garantir l'accés als seus drets econòmics i socials, almenys, en el mateix grau en què les persones estrangeres residents al país d'asil ho fan.

Les persones refugiades s'han de moure si volen salvar les seves vides o la seva llibertat. Elles no tenen la protecció del seu propi Estat. Si altres països no els brinden la protecció necessària, i no els ajuden un cop dins, llavors poden estar condemnant-les a mort - o una vida insuportable en les ombres, sense suport i sense drets. Cal seguir treballant en favor de salvar vides i protegir la dignitat humana.

Què s'està fent a Sant Boi de Llobregat?

Sant Boi de Llobregat és una ciutat d'acollida, històricament implicada en la defensa dels drets humans, la solidaritat i la pau i compromesa en la lluita contra les desigualtats. Des de fa anys, treballa per aquests objectius en coordinació amb entitats municipalistes i ONG especialitzades.

És en aquest context de treball conjunt i coordinat com Sant Boi enfoca la seva contribució activa per ajudar les persones refugiades a Europa arran de la guerra civil de Síria i altres conflictes internacionals. Les primeres mesures de Sant Boi en resposta a aquesta crisi humanitària són:

-Moció de suport

En el Ple municipal del dijous 17 de setembre es va aprovar una moció de suport a les persones refugiades, fonamentada en el text que han proposat el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis. Sant Boi demana a la Unió Europea i als governs espanyol i català incrementar els recursos pressupostaris, les places d'asil i els períodes d'acollida a les persones refugiades i descentralitzar la gestió d'aquesta crisi humanitària envers els municipis.

-Pla d'acollida i declaració de Ciutat Refugi
L'Ajuntament elaborarà un pla municipal d'acollida a les persones refugiades per organitzar l'atenció a les persones que puguin arribar al municipi un cop la Unió Europea hagi

assignat els contingents de persones a cada estat membre. En la moció del 17 de setembre es declara Sant Boi com a "Ciutat Refugi".

-Concentracions els dimecres

L'Ajuntament ha decidit donar ple suport a les concentracions de protesta convocades cada dimecres, a les 20 hores, per Pallassos sense Fronteres per exigir a les institucions europees que posin fi al patiment de les persones refugiades, amb el lema "1 minut de vergonya, 1 minut de dignitat" (#1minutdevergonya). A Sant Boi, la primera concentració va tenir lloc el 16 de setembre.

-Aportació econòmica municipal

S'ha destinat una primera aportació de 4.660 euros a la campanya d'emergència que ha posat en marxa el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament

-Ajuda de persones particulars

L'Ajuntament ha habilitat a la pàgina web municipal un formulari on poden inscriure's les persones de la ciutat interessades a oferir ajuda a les persones refugiades per cobrir les seves necessitats en matèria d'educació, habitatge, sanitat, assessorament jurídic, integració en el medi... Es pot col·laborar econòmicament o també oferint allotjament, acompanyament per fer gestions, tasques de traducció o mediació, etc. Moltes persones de la ciutat ja han ofert la seva ajuda.

Més informació a www.santboi.cat

LA VEU DEL NORD HELENA MALENO

Helena Maleno és activista del col·lectiu Caminando Fronteras, resident a Tànger (Màrroc) i treballa per la defensa dels drets de les persones migrants, especialment a la frontera de Ceuta i Melilla.

Què et va impulsar a dedicar la teua vida a la defensa dels drets dels migrants a la frontera entre Espanya i Marroc?

L'existència de l'externalització de fronteres em va fer constatar que les democràcies europees pagaven a tercers països per controlar les seves fronteres. Aquest control provoca una situació de vulneració de drets de les persones migrants i mostrant les fronteres com a zones de conflicte, on cada vegada hi ha més violència contra homes, dones, nens, nenes i adolescents.

Com és el teu rol de pont entre els immigrants i les seves famílies als països d'origen i entre els immigrants i les autoritats?

Ajudo a identificar als morts, a buscar desapareguts i que aquesta informació arribi a les famílies als seus països d'origen. També a explicar les situacions de violència que han provocat la pèrdua dels seus familiars. Intento que els immigrants entenguin, treballant conjuntament, les polítiques institucionals i apoderar-los perquè aconseguixin l'accés als seus drets. D'altra banda, pressiono a les autoritats perquè, coneixent la realitat dels immigrants, millorin les polítiques institucionals i els estats assumeixin les seves responsabilitats amb la ciutadania migrant.

Com és la situació dels subsaharians al Marroc? I a Ceuta i Melilla? Quins drets fonamentals es violen principalment?

La situació de retrocés en drets humans a la Unió Europea s'està justificant i alimentat per la crisi econòmica. La Frontera Sud, conformada per països amb una economia més dèbil que la resta, s'ha convertit en els primers espais on s'han deteriorat greument els drets humans. La imatge de situació de guerra, d'invasió que es dibuixa des dels mitjans de comunicació europeus es manifesta clarament a Ceuta i Melilla. Hem assistit durant l'últim any a violacions greus de drets, incloent-hi el dret a la vida, en aquests dos enclavaments europeus situats en territori africà.

Aquestes situacions s'han expandit a països tercers per efecte de control de les fronteres exigint per la Unió Europea. Al mateix temps Marroc ha pres una sèrie de mesures destinades a millorar la situació dels drets de la població migrant en trànsit. D'aquesta manera, el govern ha anunciat una reforma de la llei d'estrangeria i d'asil i el naixement d'una llei contra la tracta. S'ha iniciat una regularització de migrants i, gràcies a la pressió de les Nacions Unides, s'ha acabat amb les batudes indiscriminades i les deportacions col·lectives.

Malgrat tot això, la situació dels drets de les persones migrants en el trànsit migratori es deteriora degut a les polítiques de control de la UE i dels acords bilaterals entre l'estat espanyol i Marroc. El dret a la vida, a la dignitat, a l'asil, a l'educació, a la salut, es veuen minvades per les nostres polítiques de control.

Què opines de la resposta de la Unió Europea davant l'elevat nombre de naufragis al Mediterrani del passat mes d'abril de 2015?

La Unió Europea no té capacitat de controlar l'espòli que les grans multinacionals han creat a Àfrica, incloent-hi Líbia. El gran nombre de refugiats són el resultat de les seves polítiques internacionals que causen conseqüències terribles sobre la justícia social. La política europea pretén donar una solució militar als efectes col·laterals de les seves polítiques a l'exterior, vinculant, com sempre, la situació a un discurs de conflicte a la Frontera Sud.

Què demanaries a les autoritats espanyoles i marroquines per a millorar la situació de les persones subsaharianes immigrants?

El respecte escrupulós als drets humans dels migrants. L'accés a drets bàsics com la salut, l'educació, la inscripció al registre civil dels menors. El respecte dels refugiats i les víctimes de tracta que es troben en els fluxos migratoris. A més a més, que les polítiques de control no es facin creant violència i conflicte a la Frontera Sud i generant morts i desapareguts.

De tots aquests anys que portes treballant amb immigrants a la frontera, quin és el millor record o experiència que guardes?

Són molts perquè m'he trobat amb persones amb una gran capacitat de resiliència de les quals aprens a ser millor ciutadana. Al 2004 vam aconseguir demostrar que s'havien deportat des de Ceuta sol·licitants d'asil i, tot i que van intentar fer-los desaparèixer a Algèria, les comunitat migrants van aconseguir que pugessin fins a Tànger i des d'allí que tornessin a entrar a Europa mitjançant un visat, doncs havia estat una acció il·legal per part de les autoritats. Aquella nit hi va haver una gran festa al bosc pròxim a Ceuta per celebrar el triomf d'haver estat treballant en xarxa i per la solidaritat de les comunitats migrants.

Al 2015 hem aconseguir que el govern marroquí accepti l'avortament d'una menor d'11 anys víctima de tracta, la vida de la qual estava en perill si seguia amb l'embaràs. L'avortament s'havia de realitzar en una clínica privada i tot el personal mèdic ho va fer gratuïtament, tot i tractar-se d'una clínica molt cara.

I així un llarg etcètera de triomfs d'exercici de la ciutadania, pels quals em considero una persona privilegiada d'haver pogut acompanya i viure'ls.

LA VEU DEL SUD: PEDRO PANTOJA

Pedro Pantoja Arreola és sacerdot mexicà defensor dels drets de les persones migrants i membre de la Casa del Migrante, popularment coneguda com Posada Belén.

¿Què li va portar a dedicar la seva vida a la defensa dels drets dels migrants?

Les condicions de pobresa i supervivència que vaig viure en el meu entorn familiar, la formació social del seminari dels jesuïtes i, sobretot, les experiències viscudes com a immigrant i com a treballador. He treballat com a obrer metal·lúrgic a Mèxic, com a xofer de tràilers de carbó als Estats Units i com a immigrant temporalero, explotat, a la Vall de la mort a Califòrnia recollint raïm. Allí vaig conèixer al gran líder César Chávez i vaig participar en la lluita social que va impulsar. Totes aquestes experiències juntament amb el dolor de la migració forçosa que va començar a travessar Saltillo és el que m'ha fet dedicar-me a la defensa dels drets dels migrants

¿Què representa "Belén, posada del migrante" per a les persones migrants?

Belén, Posada del Migrante representa l'oasi i l'últim reducte de protecció, vida, animació i retrobament amb la seva supervivència i la seva dignitat de migrants colpejats i violats per tot Mèxic. Cada dia es treballa perquè els migrants facin el procés DE LA VICTIMITZACIÓ A LA SUBJECTIVITAT SOCIAL. El migrant arriba com a víctima i ha de sortir amb la consciència i la dinàmica de convertir-se en subjecte social, històric, emergent. Belén constitueix el conjunt de totes les vessants de la migració; política, cultural, antropològica, social, jurídica, psicològica, salut mental, processos reguladors, religiosa.

¿Com funciona el negoci del segrest de migrants a Mèxic?

El segrest (actualment més de 50 mil segrests de migrants) és el mecanisme que genera més guanys al crim organitzat. Aquest ha aconseguit posar a tots els actors de la violència en contra dels migrants: bandes criminals, maras, polleros, delinqüència comú,

halcones. El segrest s'executa de manera violenta en tot el territori mexicà (als trens, camins, la selva, la ciutat, dins i fora de les cases dels migrants). Disposen dels seus centres de captivitat anomenats "Casas de seguridad". En aquests centres obtenen mitjançant la tortura, la comunicació amb els familiars de les víctimes per establir el cost de l'extorsió des de 1.000 fins a 6.000 dòlars. Hi ha empreses (Electra, Western Union) que s'utilitzen per a les transferències i rentat de diner. Només el primer semestre de 2009 els guanys obtinguts del segrest van ascendir a 25 milions de dòlars.

¿Quina petició faria a les autoritats mexicanes i d'Estats Units per a millorar la situació dels migrants en trànsit?

És necessària una reforma estructural de la política migratòria que no sigui restrictiva ni punitiva i que estigui basada en un enfocament més humà. El fenomen migratori s'ha de veure com una vertadera crisi humanitària i de justícia social, atrapada per la violència i la pobresa extrema. La reivindicació històrica del dret a migrar, el dret a una migració sense violència. Tota migració s'ha de veure com un benefici per als països receptors i han de respectar tots els instruments universals de drets humans per a la dignitat del migrant.

Tot i les amenaces, ¿què l'impulsa cada dia a seguir endavant amb la lluita per la defensa dels drets dels migrants?

Ser part, com a defensor i com a company de lluita, dels riscos, les amenaces i la violència contra els migrants és convertir-nos en actors d'una nova història social. És un privilegi i un ofici de lluita i transformació social inajornable. És col·laborar amb l'alliberació i la dignificació de tantes víctimes. És exercir i viure la fidelitat a l'Evangeli de la justícia, de l'amor actiu i compromès.

INFORMACIÓ I RECURSOS EDUCATIUS

LLIBRES

"La última Frontera"

Libre escrit pel santboià Roland Fosso, on narra el seu viatge creuant dotze països africans fins a aconseguir saltar la tanca de Melilla en el seu cinquè intent. Dos anys, set mesos i divuit dies, és el que va trigar des que va sortir de casa seva, al Camerun, fins a saltar la tanca. Des de fa nou anys, viu a Sant Boi de Llobregat on, el fet d'entrenar a futbol amb l'equip del barri de Casablanca el va ajudar a conèixer gent. El seu interès a formar part com un més de la societat on viu l'ha fet participar en moltes activitats culturals de la ciutat, com els gegants o la cavalcada de reis.

PEL·LÍCULA

"14 Kilòmetres"

Dirigida per Gerardo Olivares (2007). Catorze quilòmetres separen Àfrica d'Europa, però també són la barrera entre els somnis de milions de persones africanes que veuen a Occident una sortida per escapar de la fam i de la misèria. De la mà de tres joves africans, Violeta, Buba i Mukela, recorreran un llarg i perillós viatge a través del Sàhara per conèixer el que no ensenyen els mitjans de comunicació. Les repetides imatges en televisió de pasteres arribant a les costes de Canàries han acabat per insensibilitzar davant un drama que només mostra la punta de l'iceberg. (http://www.cineario.com/pelicula/14_kilometros_2007)

WEBS D'INTERÈS

<http://pandoras.periodismohumano.com>

Pandoras invisibles pretén explicar històries des d'un Àfrica en moviment. Mostrar la vulneració dels drets humans en els trànsits migratoris i emmarcar aquests fets en la seva dimensió transnacional amb una perspectiva de gènere. Des dels relats de vida i els missatges es construeix un discurs humà, veraç i de canvi, tracta d'éssers humans, amb especial atenció a dones i menors. Helena Maleno és investigadora especialista en migracions i autora d'aquest bloc de sensibilització i denúncia.

<https://caminandofronteras.wordpress.com>

Caminando Fronteras és un col·lectiu que té com a objectiu donar suport a les persones migrants, així com la sensibilització i la denúncia del que passa amb aquestes persones. Comencen a treballar al Marroc en 2002 amb immigrants de l'Àfrica Subsahariana en trànsit cap a Europa, constituint-se com col·lectiu social a l'Estat Espanyol en l'any 2008. Adoptant una forma de treball en xarxa, l'estructura del col·lectiu engloba un ampli ventall de professionals de diferents disciplines, amb una aportació totalment voluntària, nodrint-se així mateix de persones migrants que col·laboren de forma horitzontal en les diverses fases del projecte.

CA-MINANDO FRONTERAS

ACCIONS PER AL CANVI

CCAR - COMISSIÓ CATALANA D'AJUDA AL REFUGIAT

Per a més informació:

Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat,
Junta de Comerç, 26, 08001 Barcelona.

Tel 933012539

Web: www.ccar.cat

Facebook:

Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat.

Twitter: @ccarefugi

CCA(R)

Comissió Catalana
d'Ajuda al Refugiat

Quin és el treball que realitzeu des de la CCAR?

La Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat defensa el dret d'asil i els drets de les persones refugiades. Per assolir-ho comptem amb programes que pretenen donar una resposta global a les dificultats derivades del fet migratori.

Desenvolupem aquesta tasca a través de dues línies: L'atenció a les persones refugiades i immigrants a través dels programes socials, jurídics i ocupacionals, i la defensa dels drets de les persones refugiades i immigrants a través de la incidència política i social.

Quins serveis oferiu a les persones que ateneu?

Amb una perspectiva de promoció d'autonomia, oferim:

- El Servei d'Acollida i Acompanyament ofereix informació, orientació i acompanyament sobre drets, deures i serveis als que poden accedir.
- El Servei Jurídic informa, assessora, tramita i defensa l'exercici dels drets de les persones sol·licitants d'asil, persones refugiades, apàtrides, desplaçades.
- Els programes socials són per a les persones que s'acullen a la protecció internacional al nostre país; gestionem pisos d'acollida temporal per a sol·licitants d'asil. No només s'hi garanteix un habitatge, sinó que també s'hi treballa tota la inclusió social.
- El servei d'Ocupació i Formació vol afavorir la inserció socio-laboral de les persones refugiades i immigrants. Per això, fem itineraris d'acompanyament a la inserció laboral, que comprenen classes de castellà i derivacions a cursos de català, tallers pre-laborals i ajuts a la formació.
- Les activitats de coneixement de l'entorn consisteixen en sortides lúdiques, per afavorir les converses en català i la potenciació d'una nova xarxa social. També fem parelles lingüístiques.

Per què el dret d'asil és un dret amenaçat?

Veiem com els Estats, per les seves polítiques restrictives d'accés al territori, ho limiten. Veiem com els països desenvolupats intenten tancar les seves fronteres als refugiats: Austràlia externalitza el procediment d'asil a Papua Nova Guinea, Hongria construeix un mur a la frontera búlgara, l'entrada de Ceuta i Melilla està blindada per tanques amb fulles d'acer... Veiem també com el dispositiu d'acollida dels refugiats a Europa és molt limitat, provocant situacions de pobresa extrema i aboca a molta gent a retornar al seu país, encara que hi puguin patir persecucions.